

بررسی برخی صفات فیزیولوژیک و عملکرد ده رقم گندم نان در دو رژیم آبیاری

مهناز علی محمدی^{*}، عبدالمجید رضایی و سید علی محمد میر محمدی میدی^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۸۷/۸/۲۰؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۸/۳/۹)

چکیده

این پژوهش به منظور ارزیابی صفات زراعی و فیزیولوژیک و پتانسیل عملکرد ۱۰ رقم گندم به صورت طرح کرت‌های یک بار خرد شده با ۳ تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان اجرا شد. عامل اصلی را تیمارهای رطوبتی معمول و تنش (به ترتیب آبیاری پس از ۳ ± ۳ و ۷۰ ± ۳ میلی‌متر تبخیر از تشت تبخیر کلاس A) و عامل فرعی را ارقام گندم تشکیل دادند. تنش رطوبتی تأثیر معنی‌داری را بر تمام صفات به جز وزن هزار دانه، شاخص برداشت، وزن ویژه برگ، سهم توزیع مجدد، تفاوت وزن پدانکل در دو مرحله گرده افشاری و رسیدگی داشت. تفاوت بین ارقام در شرایط رطوبتی به جز برای کلروفیل b و نسبت کلروفیل a به b برای سایر صفات معنی‌دار بود. تفاوت بین ارقام در شرایط معمول به جز برای کلروفیل b، نسبت کلروفیل a به b، شاخص برداشت و سهم توزیع مجدد از نظر سایر صفات معنی‌دار بود. ضرایب همبستگی فوتیپی و ژنتیکی بین عملکرد دانه با شاخص برداشت، تعداد دانه در سنبله، محتوای نسبی آب، کلروفیل a و مجموع کلروفیل‌های a و b در هر دو شرایط مثبت و معنی‌دار و با سرعت از دست دادن آب منفی و معنی‌دار بود. در شرایط تنش همبستگی مثبت و معنی‌داری بین وزن پدانکل در مرحله ظهور سنبله‌دهی و تفاوت وزن پدانکل در مراحل سنبله‌دهی و رسیدگی فیزیولوژیک با عملکرد دانه و محتوای نسبی آب دیده شد. بر مبنای رگرسیون مرحله‌ای در شرایط تنش رطوبتی سرعت از دست دادن آب، شاخص برداشت و محتوای نسبی آب در مجموع ۹۵ درصد از تغییرات عملکرد دانه را تبیین نمودند. طبق نتایج رگرسیون مرحله‌ای در شرایط معمول کلروفیل a، ارتفاع بوته و محتوای نسبی آب بیش از ۹۰ درصد از تغییرات عملکرد دانه را تبیین نمودند. نتایج حاصل از تجزیه ضرایب سیر حاصل از ضرایب همبستگی فوتیپی بین صفات عملکرد دانه با صفات موجود در مدل رگرسیون نشان داد که در شرایط تنش شاخص برداشت و در شرایط معمول کلروفیل a بالاترین اثر مستقیم مثبت را بر عملکرد داشتند.

واژه‌های کلیدی: گندم، تنش رطوبت، محتوای نسبی آب، کلروفیل، سرعت از دست رفتن آب

مقدمه

سال حدود ۹۰ میلیون نفر به مصرف کنندگان محصولات کشاورزی افزوده می‌شود^(۱)). غلات به طور مستقیم و غیرمستقیم بیشترین اهمیت را در تغذیه انسان دارند و در این بین گندم مهم‌ترین نقش را ایفا می‌کند. انتظار می‌رود که تنش خشکی از جمله عوامل محدود کننده تولید گندم در کشور به معادل ۱/۶ تا ۱/۷ درصد در حال افزایش است و در نتیجه هر

^۱. به ترتیب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، استاد و دانشیار اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: alimohamadymahnaz@yahoo.com

شمار آید.

وضعیت رطوبتی برگ‌های جداسده و تحمل به خشکی و توانایی حفظ رطوبت برگ و عملکرد رابطه‌ای وجود دارد.

حفظ غلاظت کلروفیل تحت شرایط تنفس به ثبات فتوستتر در این شرایط کمک می‌کند. در گیاهان زراعی گزارش‌هایی در رابطه با واکنش متفاوت کلروفیل به خشکی در ارقام حساس و مقاوم (۱۵) و یا عدم تأثیر تنفس خشکی بر غلاظت کلروفیل ارائه شده است (۷). عدم رابطه بین تحمل به خشکی در گندم و تغییرات غلاظت کلروفیل تحت تنفس خشکی در برخی از تحقیقات گزارش شده است (۴). اشرف و همکاران (۴) نیز گزارش کرده‌اند که تنفس خشکی غلاظت کلروفیل ^b را بیشتر از کلروفیل ^a کاهش می‌دهد.

هدف از اجرای این تحقیق مطالعه تنوع ژنتیکی برخی از ارقام گندم ایرانی از نظر پتانسیل عملکرد دانه و برخی صفات فیزیولوژیک در شرایط آبیاری معمول و تنفس رطوبتی بود. گزینش بهترین ژنوتیپ‌ها و همچنین تعیین روابط بین صفات از اهداف دیگر این مطالعه بود.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان واقع در ۴۰ کیلومتری جنوب غربی اصفهان در منطقه لورک شهرستان نجف آباد (۵۱ درجه و ۲۳ دقیقه طول شرقی و ۳۲ درجه و ۳۶ دقیقه عرض شمالی و ۱۶۳۰ متر ارتفاع از سطح دریا) اجرا گردید.

آزمایش در قالب طرح کرت‌های یک بار خرد شده با ^۳ تکرار در دو شرایط رطوبتی (معمول و تنفس) و ده رقم گندم (ارقام: داراب ۲، خزر، مغان ۱، سبلان، پیشتاز، سرداری، روشن، مید، الوند و فلات) انجام شد. عامل اصلی را تیمارهای آبیاری و عامل فرعی را ارقام گندم تشکیل دادند.

کاشت در ۲۷ آبان سال ۱۳۸۴ و به صورت دستی انجام شد. هر کرت شامل هشت ردیف کاشت به طول ۲ متر و فاصله ۲۰ سانتی‌متر بود. فاصله کرت‌های اصلی از یکدیگر ۳ متر و تراکم کاشت برای همه ارقام ۴۰۰ بذر در مترمربع بود. تمامی

یکی از روش‌های مؤثر برای استفاده به نژادگران در معرفی ژنوتیپ‌های پر محصول گندم برای مناطق خشک، شناخت بهتر صفات فیزیولوژیک مانند میزان فتوستتر، غلاظت کلروفیل، کارایی انتقال مجدد مواد به دانه و شاخص برداشت است. به موازات رشد دانه گندم، کربوهیدرات‌های محلول بیشتری از بافت‌های مختلف گیاه به سمت دانه حرکت می‌کنند. این حرکت از نظر مقدار و سهم آن در وزن دانه در شرایط خشکی از اهمیت خاصی برخوردار است (۱۲). بنابراین توزیع مجدد کربوهیدرات‌هایی که قبل و بعد از گرده افشاری در اندام‌های رویشی ذخیره می‌شوند، یک بافر مهم برای تعدیل تغییرات عملکرد دانه گندم در شرایط بروز تنفس در دوره پر شدن دانه به شمار می‌رود. در شرایط بروز تنفس، سهم پشتیبانی وزن دانه از طریق توزیع مجدد مواد از اندام‌های رویشی بیشتر می‌شود (۱۲).

گیاهان در هنگام تنفس خشکی با تغییراتی که در برخی از خصوصیات فیزیولوژیک خود ایجاد می‌کنند به تنفس‌های محیطی پاسخ می‌دهند، یکی از پاسخ‌ها تجمع پرولین است. در مطالعه‌ای روی دو واریته حساس و مقاوم گندم دوروم مشاهده شد که افزایش کربوهیدرات‌های محلول در رقم مقاوم به خشکی در مقایسه با پرولین شاخص مناسب‌تری برای نشان دادن مقاومت به خشکی است، زیرا پرولین تحت استرس خشکی کمتر افزایش یافت و میزان افزایش آن در هر دو واریته حساس و مقاوم یکی بود (۱۴).

گیاهان مقاوم به خشکی دارای خصوصیات مرفلولوژیک و متابولیک خاصی هستند که آنها را قادر می‌سازد در شرایط کمبود آب مقدار بیشتری آب در بافت‌هایشان ذخیره سازند. مانیت و همکاران (۱۷) اختلاف معنی‌داری را برای ارقام گندم مورد مطالعه از لحاظ میزان آب نسبی برگ گزارش کردند. بوته‌های قطع شده ژنوتیپ‌های گندم متتحمل به خشکی در مقایسه با انواع حساس آن، با سرعت کمتری رطوبت خود را از دست می‌دهند. کلارک و مک گیج (۸) بیان کردند که بین

مقدار پرولین در ۱۰ برشگ پرچم در مرحله گرده افشاری براساس واکنش با معرف نین هیدرین و اسپکتروفوتومتری تعیین شد(۵). سرعت از دست دادن آب از برشگ قطع شده (RWL: rate of water loss) (RWL: rate of water loss): میزان از دادن آب از برشگ قطع شده طبق روش کلارک و مک و مک گیج(۸) اندازه گیری شد. سطح برشگ پرچم: سطح ۳۰ برشگ در مرحله ۵۰ درصد گل دهی به وسیله دوربین دیجیتالی متصل به رایانه (مساحت سنج رایانه ای مدل HITACHI KP-CCSS1) برحسب متر مربع اندازه گیری شد.

کرت های آزمایشی تا ابتدای مرحله سنبله رفتن به طور یکسان و همزمان آبیاری شدند. پس از آن تیمار خشکی در ۳ مرحله آبیاری شد. آبیاری اول تیمار تنفس بعد از مرحله ساقه رفتن صورت گرفت و گیاهان در مرحله سنبله ساقه تحت تنفس بودند. ۲۰ روز بعد از این آبیاری زمانی که گیاهان در مرحله ۲۰ روز بعد از گل دهی تحت تنفس قرار داشتند آبیاری دوم تیمار تنفس صورت گرفت و آبیاری سوم ۳۴ روز بعد از آبیاری دوم صورت گرفت. تنفس رطوبتی از اوآخر فروردین سال ۱۳۸۵ به منظور اعمال تنفس در مرحله رشد زایشی اعمال گردید. صفات مورد بررسی به شرح زیر تعیین و ثبت گردید:

سهم توزیع مجدد مواد به دانه

به منظور ارزیابی حرکت مجدد مواد به دانه در دو مرحله گرده افشاری و رسیدگی فیزیولوژیک، در هر مرحله ۳۰ ساقه از ردیف های میانی هر کرت کف بر و در آزمایشگاه به دو قسمت سنبله و بقیه گیاه تفکیک شدند. سپس قسمت های تفکیک شده به طور جداگانه در یک پاکت و در آون با دمای ۷۰°C به مدت ۴۸ ساعت خشک شدند و وزن آنها با ترازوی حساس به دقت اندازه گیری شد. مقدار و سهم مواد ذخیره شده قبل و بعد از گرده افشاری، بر اساس روش پیشنهادی پاپاکوستا و گیاناس(۲۰) و با استفاده از روابط زیر محاسبه شدند.

ماده خشک اندام های رویشی در مرحله رسیدگی فیزیولوژیک - ماده خشک کل در مرحله گرده افشاری = مقدار ماده خشک در فرایند حرکت مجدد مقدار ماده خشک در فرایند حرکت = سهم حرکت مجدد در عملکرد دانه ۱۰۰ × (عملکرد دانه / مجدد

وزن هزار دانه

با شمارش و توزین ۱۰۰۰ دانه تصادفی از محصول هر کرت برحسب گرم شمارش شد. تعداد سنبله در متر مربع: در یک متر طولی از هر واحد آزمایشی تعداد سنبله ها شمارش گردید. تعداد دانه در سنبله: تعداد دانه های موجود در سنبله های اصلی در ۱۰ بوته شمارش شد و متوسط آن به عنوان تعداد دانه در سنبله در نظر گرفته شد. عملکرد بیولوژیک: اندام های هوایی یک متر طولی از ردیف وسط پس از حذف اثر حاشیه برداشت شد و به مدت ۴۸ ساعت در آون با دمای ۷۰°C خشک و سپس توزین گردید. عملکرد دانه: وزن بذور برداشتی از کل کرت بعد از حذف اثر حاشیه بر حسب کیلو گرم در متر مربع اندازه گیری شد. شاخص برداشت: از نسبت عملکرد دانه به عملکرد بیولوژیک بر حسب درصد به دست آمد. شاخص تحمل به تنفس (STI: stress tolerance index) : طبق فرمول زیر محاسبه شد(۱۱).

$$STI = \bar{Y}P \times \bar{YS} / (\bar{Y} \bar{P})^2$$

در این فرمول $\bar{Y}P$ و $\bar{YS}$ به ترتیب عملکرد هر رقم در شرایط معمول و تنفس رطوبتی و $\bar{Y} \bar{P}$ میانگین عملکرد ژنتیک ها در شرایط معمول می باشد. محتوای نسبی آب برشگ (RWC: Relative water content) محتوای نسبی آب برشگ با روش مانیت و همکاران(۱۷) اندازه گیری شد. مقدار پرولین:

مقدار کلروفیل از ۸ برشگ با دستگاه اسپکتروفوتومتر در مرحله گرده افشاری اندازه گیری شد. ابتدا یک گرم از پهنه ک بشک انتخاب و به قطعات کوچکی خرد شد و در داخل هاون چینی به همراه ۱۰ میلی لیتر استون ۸۰ درصد به مدت چند دقیقه به خوبی له گردید. ماده حاصل درون قیف بوخنر متصل به پمپ خلاه ریخته شد. پس از جداسازی محلول باقی مانده مواد به هاون منتقل شد و ۱۰ میلی لیتر استون اضافه گردید. این عمل

نتایج و بحث

عملکرد دانه و اجزای آن، عملکرد بیولوژیک و شاخص برداشت

نتایج این بررسی نشان داد که بین ژنتیپ‌ها از نظر عملکرد دانه تفاوت بسیار معنی‌دار وجود دارد، بیشترین میزان عملکرد در شرایط تنش مربوط به رقم داراب ۲ بود و کمترین آن به رقم سبلان تعلق داشت. در شرایط مطلوب رطوبتی ارقام خزر و سبلان به ترتیب بیشترین و کمترین عملکرد را داشتند (جدول ۱).

در بین اجزای عملکرد دانه ژنتیپ‌های مورد بررسی از نظر تعداد سنبله در متر مربع، تعداد دانه و وزن هزار دانه با یکدیگر تفاوت معنی‌داری داشتند (جدول ۱). عملکرد بیولوژیک نیز در بین ژنتیپ‌ها معنی‌دار بود (جدول ۱). میانگین این صفت تحت شرایط رطوبتی به میزان ۱۵/۲۸ درصد کاهش یافت (جدول ۱). بلوم و همکاران^(۶) در ارقام محلی گندم کاهش ۲۱ درصدی عملکرد بیولوژیک را در اثر تنش خشکی گزارش کردند. بالاترین عملکرد بیولوژیک در شرایط تنش مربوط به رقم پیشتاز و کمترین آن متعلق به رقم امید بود و در شرایط بدون تنش بیشترین و کمترین عملکردهای بیولوژیک به ترتیب به ارقام پیشتاز و فلات تعلق داشتند (جدول ۱). ارقام مورد مطالعه از لحاظ شاخص برداشت تفاوت بسیار معنی‌داری داشتند (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها برای شاخص برداشت نشان داد که ارقام فلات و سبلان در هر دو شرایط تنش و معمول به ترتیب بیشترین و کمترین شاخص را داشتند (جدول ۱).

هم‌بستگی بین تعداد دانه در سنبله با عملکرد دانه و شاخص برداشت در هر دو شرایط تنش و بدون تنش رطوبتی مثبت و معنی‌دار بود (جداول ۳ و ۴). ایکرام و تاناج^(۱۳) نیز هم‌بستگی بالایی بین عملکرد دانه و تعداد دانه در سنبله در شرایط تنش و معمول به دست آوردند.

هم‌بستگی‌های فنوتیپی و ژنتیپی بین عملکرد دانه با شاخص برداشت در هر دو شرایط مثبت و معنی‌دار بود (جدول ۳ و ۴). از آنجا که شاخص برداشت نسبت عملکرد دانه به

تا زمانی که مواد باقی‌مانده در قیف بوخنر به طور کامل فاقد کلروفیل و سفید شدند ادامه یافت. عصاره حاصل به مدت ۲۰ دقیقه با سرعت ۴۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شد. محلول به دست آمده با استون ۸۰ درصد به حجم ۳۰ میلی‌لیتر رسانده شد و درون لوله آزمایش دربار ریخته شد. میزان جذب نوری عصاره توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر در طول موج‌های ۶۶۳ و ۶۴۵ نانومتر قرائت گردید. به منظور حذف استون از محلول شاهد (استون ۸۰ درصد) استفاده شد. پس از کالیبره کردن دستگاه عصاره حاصل درون قیف بوخنر ریخته شد و اعداد به دست آمده قرائت شدند. جهت محاسبه غلظت کلروفیل از روابط زیر استفاده شد (۳).

$$\begin{aligned} \text{میلی‌گرم برگ} / \text{میلی‌لیتر استون} &= \{(\text{جذب در ۶۴۵ نانومتر}) - (\text{جذب در ۶۶۳ نانومتر})\} / ۱۲/۷ \\ &= \text{میلی‌گرم کلروفیل}^a / \text{در هر گرم وزن تر} \\ \text{میلی‌گرم برگ} / \text{میلی‌لیتر استون} &= \{(\text{جذب در ۶۶۳ نانومتر}) - (\text{جذب در ۶۴۵ نانومتر})\} / ۲۲/۹ \\ &= \text{میلی‌گرم کلروفیل}^b / \text{در هر گرم وزن تر} \\ \text{کلروفیل}^b + \text{کلروفیل}^a &= \text{میلی‌گرم کلروفیل}^a / \text{در هر گرم وزن تر} \end{aligned}$$

داده‌ها بر مبنای طرح کرت‌های خرد شده در قالب بلوك کامل تصادفی با استفاده از نرم افزار SAS مورد تجزیه واریانس قرار گرفتند و میانگین‌ها با آزمون حداقل تفاوت معنی‌دار (LSD) در سطح احتمال ۵٪ مقایسه شدند.

جهت بررسی روابط بین صفات ضریب هم‌بستگی فنوتیپی و ژنتیکی بر اساس تخمین اجزای واریانس و کوواریانس بین صفات محاسبه گردید. برای درک روابط بین صفات و شناسایی خصوصیاتی که بیشترین نقش را در تغییرات عملکرد دانه ایفا می‌کنند و هم‌چنین برای تعیین اثر مستقیم و غیر مستقیم صفات بر عملکرد از تجزیه و تحلیل ضرایب مسیر با استفاده از برنامه PATH2 استفاده گردید (۹). از رگرسیون مرحله‌ای برای تعیین صفاتی که بیشترین میزان تنوع عملکرد دانه را در شرایط تنش و بدون تنش رطوبت توجیه می‌کنند، استفاده شد.

جدول ۱: مقایسه میانگینهای عملکرد دانه و اجزای آن در ارقام گندم تحت شرایط نشست، رطوبت، و معمول

حدول: مقاسه مانگن: های صفات فیزیولوژیک در اقام گذره تحت شرط اینش (طیه) و معهمه لد

در هر سنتون میان زبان‌های پاره که حداقل در یک حرف مشترک هستند، بجز مینها ازمون USD در سطح احتمال ۵ درصد فاقد تغارت معنی دار می‌باشند.

ادامه جدول ۲

نسبت کاروفیل b : a	مجموع کاروفیلهای و A		کاروفیل (۰ میلی گرم بر گرم برگ)		کاروفیل (۰ میلی گرم بر گرم برگ)		تفاوت وزن پانکل در مرحله دو مرحله (گرم)		وزن پانکل در مرحله رسیدگی (گرم)		وزن پانکل در مرحله	
	تئس	معمول	تئس	معمول	تئس	معمول	تئس	معمول	تئس	معمول	تئس	رقم
۱/۹۰ab	۱/۹۰ab	۱/۹۰bc	۱/۹۰bc	۱/۹۰bc	۱/۹۰bc	۱/۹۰bc	۰/۷۹d	۰/۷۹d	۱/۷۹a	۱/۷۹a	۱/۷۹a	روشن
۱/۱۰b	۱/۱۰ab	۱/۱۰abc	۱/۱۰abc	۱/۱۰abc	۱/۱۰abc	۱/۱۰abc	۰/۸۴ab	۰/۸۴ab	۰/۸۴bc	۰/۸۴bc	۰/۸۴bc	آپد
۱/۹۸ab	۱/۹۸a	۱/۹۸ab	۱/۹۸ab	۱/۹۸ab	۱/۹۸ab	۱/۹۸ab	۱/۹۵bc	۱/۹۵bc	۱/۹۵bc	۱/۹۵bc	۱/۹۵bc	فلات
۱/۹۸ab	۱/۹۸ab	۱/۹۸ab	۱/۹۸ab	۱/۹۸ab	۱/۹۸ab	۱/۹۸ab	۰/۹۸d	۰/۹۸d	۰/۹۸d	۰/۹۸d	۰/۹۸d	پیشتر
۱/۱۰۲b	۱/۱۰۲ab	۱/۱۰۲bc	۱/۱۰۲bc	۱/۱۰۲bc	۱/۱۰۲bc	۱/۱۰۲bc	۰/۸۴a	۰/۸۴a	۰/۸۴a	۰/۸۴a	۰/۸۴a	داراب
۱/۹۷ab	۱/۹۷a	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۰/۸۴ab	۰/۸۴ab	۰/۸۴ab	۰/۸۴ab	۰/۸۴ab	خرز
۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۰/۹۸d	۰/۹۸d	۰/۹۸d	۰/۹۸d	۰/۹۸d	سبان
۱/۱۰۴b	۱/۱۰۴ab	۱/۱۰۴ab	۱/۱۰۴ab	۱/۱۰۴ab	۱/۱۰۴ab	۱/۱۰۴ab	۰/۸۴a	۰/۸۴a	۰/۸۴a	۰/۸۴a	۰/۸۴a	الوند
۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۰/۸۴bc	۰/۸۴bc	۰/۸۴bc	۰/۸۴bc	۰/۸۴bc	سوداری
۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۱/۹۷ab	۰/۸۴bc	۰/۸۴bc	۰/۸۴bc	۰/۸۴bc	۰/۸۴bc	معغان
۱/۹۰ab	۱/۹۰ab	۱/۹۰ab	۱/۹۰ab	۱/۹۰ab	۱/۹۰ab	۱/۹۰ab	۰/۸۴cd	۰/۸۴cd	۰/۸۴cd	۰/۸۴cd	۰/۸۴cd	LSD
۱/۹۰ab	۱/۹۰ab	۱/۹۰ab	۱/۹۰ab	۱/۹۰ab	۱/۹۰ab	۱/۹۰ab	۰/۸۴c	۰/۸۴c	۰/۸۴c	۰/۸۴c	۰/۸۴c	مانگن

در هرستون میانگین‌هایی که حاصل در یک حرف مشترک هستند، بر مبنای آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد فاقد تفاوت معنی‌داری می‌باشند.

جدول ۳. ضرایب همبستگی فتوپیه (زیر قطر) و زتنتیکی (بالای قطر) بین صفات مختلف در شرایط معمول

صفت	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹
۱- وزن هزار دنه	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	
۲- تعداد اسپلیمه	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۳- تعداد دانه در سپله	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۴- عملکرد پیولوزک	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۵- شاخص برشاشت	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۶- عملکرد دانه	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۷- محذو نسخی آب	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۸- پرولین	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۹- سرعت از دست دادن	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۱۰- مساحت برگ	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۱۱- وزن وتره برگ	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۱۲- سهم تزرعه مجدد	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۱۳- وزن پاچک دروم جاه کود افشاری	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۱۴- وزن پاچک دروم جاه رسیدگی	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۱۵- تفاوت وزن پاچک	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۱۶- کاروفیل a	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۱۷- کاروفیل b	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۱۸- مجموع کاروفل و b a و b	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	
۱۹- STI-۱۹	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	-۰/۰۰۵	

ضرایب همبستگی با قدر مطلق بیشتر از ۳۶٪ در سطح احتمال ۵٪ معنی دار می‌باشند.
اعدادی کد در جدول نیامده اند بالا از بیک بوده‌اند.

جدول ٤. ضرائب همیستگی فتویی (زیر قطر) و زنیکی (بالا قطر) بین صفات مختلف در شرایط تنش رطبیتی

نیز این مجموعه بستگی با قدر مطلق پیشرفت از 30% در سطح احتمال 5% و پیشرفت از 40% در سطح احتمال 1% معنی دار می‌باشدند.

نظر می‌رسد.

محتوای نسبی آب (RWC)

در این بررسی بیشترین و کمترین مقدار RWC در شرایط تنش به ترتیب مربوط به ارقام داراب و خزر بود. در شرایط معمول RWC ارقام خزر و سرداری به ترتیب بیشترین و کمترین میزان RWC را داشتند(جدول ۲). یکی از جنبه‌های مهم کاربرد رطوبت نسبی برگ امکان کمی سازی میزان تنش رطوبتی است. ارقام مقاوم به خشکی در گندم دارای توانایی بیشتری از نظر حفظ پتانسیل آب خود هستند و از نظر تنظیم اسمزی نیز ظرفیت بیشتری دارند(۱۷).

هم‌بستگی مثبت و معنی‌داری در شرایط تنش و بدون تنش رطوبتی بین عملکرد دانه و محتوای نسبی آب مشاهده شد(جدول ۳ و ۴). کویسینبری و ریتز (۲۱) در مطالعات خود هم‌بستگی بین میزان آب نسبی برگ و عملکرد را بالا گزارش کردند، بنابراین ژنوتیپ‌هایی که توان حفظ آب در بافت‌های خود را داشته باشند، یعنی دارای محتوای نسبی آب بالاتری باشند، تحمل به خشکی بیشتر و عملکرد بیشتری دارند. به عنوان مثال رقم داراب در شرایط تنش دارای بیشترین محتوای نسبی آب و عملکرد دانه بود. هم‌چنین در این شرایط رقم سرداری دارای محتوای نسبی آب و عملکرد کمتری نسبت به سایرین بود(جدول ۱ و ۲).

سرعت از دست دادن آب (RWL)

میانگین این صفت در شرایط تنش رطوبتی ۱۶ درصد و در شرایط معمول ۴۷ درصد بود. بنابراین تنش خشکی این صفت را ۳۲ درصد کاهش داد(جدول ۲). تفاوت بین ارقام از نظر این صفت بسیار معنی‌دار بود(جدول ۲). مک گیج و روماگوزا (۱۶) برای تعیین سرعت از دست رفتن آب از برگ قطع شده پیشنهاد نمودند که باید این صفت در آخرین برگ کاملاً توسعه یافته اندازه‌گیری شود تا نمونه‌ها از جنبه سن و موقعیت ساقه تقریباً حالت مشابهی داشته باشند. بیشترین میزان RWL در شرایط

عملکرد بیولوژیک است، افزایش شاخص برداشت در صورت کافی بودن اندام‌های فتوستتر کننده منجر به افزایش عملکرد دانه می‌گردد، زیرا در پایان دوره رشد گیاه مقدار قابل توجهی از مواد فتوستتری ساخته شده در طول دوره رشد به دانه‌ها وارد می‌شوند. رضایی(۱) با توجه به ارتباط بین عملکرد دانه و شاخص برداشت آن را به عنوان معیاری جهت گزینش لاین‌های با عملکرد بالا در گندم مطرح نمود.

هم‌بستگی مثبت و بسیار معنی‌داری بین شاخص تحمل به تنش و عملکرد دانه در هر دو شرایط دیده شد(جدول ۳ و ۴). صبا (۲) هم‌بستگی مثبت و معنی‌داری بین عملکرد و شاخص STI در شرایط تنش رطوبتی و معمول گزارش نمود.

صفات فیزیولوژیک

پرولین

در مورد تجمع پرولین بین ژنوتیپ‌ها اختلاف معنی‌داری وجود داشت(جدول ۲). میانگین این صفت در اثر تنش رطوبتی به میزان ۹۶/۳ درصد افزایش یافت (جدول ۲). بیشترین و کمترین میزان پرولین در شرایط تنش به ترتیب مربوط به ارقام امید و الوند بود و در شرایط معمول به ارقام پیشناز و مغان تعلق داشت(جدول ۲). ماتیونی و همکاران (۱۸) مشاهده نمودند که در اثر تنش‌های رطوبتی و شوری بر میزان اسیدهای آمینه افزوده می‌شود و افزایش اسید آمینه پرولین از سایرین بیشتر است. در مطالعه‌ای روی دو واریته حساس و مقاوم گندم دوروم مشاهده شد که افزایش کربوهیدرات‌های محلول در رقم مقاوم به خشکی در مقایسه با پرولین شاخص مناسب‌تری برای نشان دادن مقاومت به خشکی است، زیرا پرولین تحت استرس خشکی کمتر افزایش یافت و میزان افزایش آن در هر دو واریته حساس و مقاوم یکی بود(۱۴). هم‌بستگی مقدار پرولین با سطح برگ در شرایط تنش منفی و بالا بود(جدول ۳ و ۴). با توجه به این که در شرایط تنش نسبت به شرایط مطلوب سطح برگ کاهش پیدا می‌کند و میزان پرولین نیز در شرایط تنش افزایش می‌یابد، رابطه منفی بین پرولین با سطح برگ منطقی به

می دهد. ارقام مورد بررسی واکنش متفاوتی از نظر این صفت در هر دو شرایط رطوبتی داشتند، به طوری که بیشترین و کمترین سطح برگ در شرایط تنفس و بدون تنفس به ترتیب مربوط به ارقام الوند و امید بود(جدول ۲).

در شرایط تنفس هم بستگی بین سطح برگ با عملکرد بیولوژیک ثابت و معنی دار بود(جداول ۳ و ۴). در شرایط بدون تنفس نیز این هم بستگی ثابت ولی ضعیف تر بود. در شرایط تنفس ارقام پیشتاز، روشن، الوند و مغان دارای عملکرد بیولوژیک و مساحت برگ بیشتری نسبت به سایر ارقام بودند. کم ترین عملکرد بیولوژیک و سطح برگ در این شرایط به رقم امید اختصاص داشت. در شرایط بدون تنفس ارقام الوند، داراب و پیشتاز دارای سطح برگ و عملکرد بیولوژیک بالایی بودند(جداول ۱ و ۲). در این مطالعه رقم امید که دارای ارتفاع زیادی نیز بود از سطح برگ کمتری برخوردار بود. بین سطح برگ و slw هم بستگی منفی و معنی داری در هر دو شرایط وجود داشت (جداول ۳ و ۴). در مطالعه ای روی کتان مشخص شد که اگر چه سطح برگ در شرایط تنفس کاهش می یابد، ولی وزن ویژه برگ افزایش پیدا می کند که علت آن ضخیم شدن برگ ها تحت شرایط تنفس نسبت به معمول است (۲۴). بالاتر بودن slw در شرایط تنفس مشابه با گزارش های ویلسون و همکاران بود(۲۴). هم بستگی سطح برگ و عملکرد پیچیده است و تاکنون نحوه اثر تغییرات سطح برگ بر عملکرد قابل پیش بینی نبوده است (۲۲).

وزن ویژه برگ (SLW)

وزن ویژه برگ عبارت است از نسبت وزن برگ به سطح برگ که به عنوان یک شاخص عمومی برای تعیین ضخامت کلروفیل. نتایج مقایسه میانگین ها (جداول ۲) نشان داد که مجموع کلروفیل های a و b در شرایط بدون تنفس $53/86$ درصد بیشتر از شرایط تنفس است و نسبت کلروفیل a به b در شرایط تنفس $24/19$ درصد افزایش یافته است. اشرف و همکاران (۴) نیز گزارش کردند که تنفس خشکی غلظت کلروفیل b را بیشتر از

تنفس مربوط به رقم سبلان و کمترین آن مربوط به رقم داراب بود. در شرایط مطلوب بیشترین و کمترین میزان RWL به ترتیب به ارقام سرداری و خزر تعلق داشت(جدول ۲).

هم بستگی بین تعداد دانه در سنبله با سرعت از دست دادن آب از برگ قطع شده در هر دو شرایط منفی و معنی دار بود(جداول ۳ و ۴). از آنجا که عملکرد با تعداد دانه در سنبله هم بستگی ثابت و معنی داری دارد و ارقام با RWL بالاتر دارای عملکرد کمتری می باشند، بنابراین هم بستگی منفی بین تعداد دانه در سنبله با سرعت از دست دادن آب از برگ قطع شده منطقی می باشد. در شرایط تنفس بیشترین میزان RWL و کم ترین تعداد دانه در سنبله مربوط به رقم سبلان بود در شرایط معمول بیشترین میزان RWL مربوط به ارقام سرداری و سبلان بود که تعداد دانه در سنبله آن ها نیز در این شرایط کم تر بود(جداول ۱ و ۲). از طرفی بین عملکرد با سرعت از دست دادن آب از برگ قطع شده هم بستگی منفی بالایی در هر دو شرایط وجود داشت(جداول ۳ و ۴). این نتیجه نشان می دهد که ارقام با سرعت تلفات بالاتر حائز عملکرد پایین تر می باشند.

کلارک و مک گیج (۸) گزارش نمودند که بوته های قطع شده ژنوتیپ های گندم متتحمل به خشکی در مقایسه با انواع حساس آن، با سرعت کم تری رطوبت خود را از دست می دهند.

ارتباط بین سرعت تلفات رطوبتی در شرایط تنفس و بدون تنفس رطوبتی با STI مشابه با هم بستگی آن با عملکرد دانه منفی و بسیار معنی دار بود(جداول ۳ و ۴). این نتایج دال بر رابطه منفی بین این صفت و واکنش در برابر خشکی بوده و ژنوتیپ های با درجه تحمل کم تر به تنفس حایز سرعت تلفات رطوبتی بیشتری می باشند.

سطح برگ پرچم

تنفس رطوبتی میانگین این صفت را به میزان $20/29$ درصد کاهش داد(جدول ۲). سانچز- بلانکو و همکاران (۲۲) گزارش کرد که تنفس خشکی سطح برگ و سرعت رشد آن را کاهش

تجزیه رگرسیون مرحله‌ای

از رگرسیون مرحله‌ای به منظور تعیین متغیرهای با ارزش و موثر بر متغیر تابع و تهیه بهترین مدل برای توجیه تغییرات آن استفاده می‌گردد. به همین منظور عملکرد دانه به عنوان متغیر تابع و سایر صفات به عنوان متغیرهای مستقل در نظر گرفته شدند. به طور مسلم صفاتی که دارای همبستگی بالاتری با متغیر تابع هستند و دارای سهم بیشتری در توجیه تغییرات آن می‌باشند، زودتر وارد مدل می‌شوند.

نتایج رگرسیون مرحله‌ای برای عملکرد دانه به عنوان متغیر وابسته در مقابل ۲۴ صفت زراعی و فیزیولوژیک به عنوان متغیرهای مستقل در جداول ۵ و ۶ آمده است. در شرایط تنفس از میان صفات مورد مطالعه سرعت از دست دادن آب نخستین متغیر وارد شده به مدل بود که ۶۳ درصد از تغییرات عملکرد دانه را توجیه نمود. همبستگی منفی و بالا بین عملکرد و سرعت از دست دادن آب نیز تأیید کننده این نتیجه است. در مرحله دوم صفت شاخص برداشت با ضریب تبیین. جزء ۱۹٪ وارد مدل شد. در مرحله سوم نیز محتوای نسبی آب با ضریب تبیین جزء ۱۲٪ به مدل اضافه شد. بنابراین این سه صفت سهم زیادی در توجیه تغییرات عملکرد دانه را بر عهده داشتند و در مجموع ۹۵ درصد از تغییرات آن را تبیین نمودند.

در شرایط بدون تنفس کلروفیل a نخستین متغیر وارد شده به مدل بود که به تنهایی ۵۸ درصد از تغییرات عملکرد دانه را تبیین نمود. در مرحله دوم ارتفاع در مرحله ظهور سنبله با ضریب تبیین ۲۴٪ به مدل وارد شد. این دو متغیر در مجموع ۸۴ درصد از تغییرات عملکرد دانه را توجیه نمودند. همبستگی مثبت و بالای کلروفیل a و عملکرد دانه نیز تأیید کننده این مدل می‌باشد. محتوای نسبی آب سومین متغیری بود که به مدل وارد شد و توانست ۰/۰۶۸ درصد از تغییرات عملکرد دانه را توجیه نماید. این سه متغیر در مجموع حدود ۹۰ درصد از تغییرات عملکرد دانه را تبیین کردند. نتایج رگرسیون مرحله‌ای نشان می‌دهد که صفت محتوای نسبی آب در هر دو شرایط وارد مدل شده و بهبود این صفت در هر دو شرایط مهم است.

کلروفیل a کاهش می‌دهد. تنفس خشکی باعث تحریک پیری و در نتیجه کاهش کلروفیل می‌شود. در شرایط بدون تنفس بیشترین میزان کلروفیل های b, a+b و مربوط به رقم خزر و کمترین آن متعلق به رقم روشن بود در شرایط تنفس بیشترین و کمترین میزان کلروفیل های a, b و مجموع کلروفیل های a و b به ترتیب مربوط به ارقام داراب ۲ و سرداری بود. بیشترین و کمترین نسبت کلروفیل a به b در شرایط تنفس به ترتیب مربوط به سرداری و داراب و در شرایط بدون تنفس به ترتیب مربوط به فلات و امید بود(جدول ۲). نسبت کلروفیل a به b در رقم سرداری در شرایط تنفس بالاتر بود (جدول ۲). اشرف و همکاران^(۴) نیز گزارش کرده‌اند که تحت تنفس خشکی نسبت کلروفیل a به b در ارقام حساس بیشتر بود.

بین عملکرد دانه با کلروفیل a همبستگی مثبت و معنی‌داری در هر دو شرایط مشاهده شد(جدوال ۳ و ۴). در مطالعه‌ای (۲۵) روی گندم و حشی همبستگی مثبت و معنی‌داری بین محتوای کلروفیل با عملکرد مشاهده شد. تأثیر معنی‌داری تنفس بر غلاظت کلروفیل در مراحل ابتدایی رشد گیاه به معنی کاهش پتانسیل تولید و کاهش ظرفیت ذخیره‌سازی می‌باشد که در مورد گیاهی مانند گندم این ذخیره‌سازی نقش مهمی در ختنی نمودن اثرات تنفس خشکی بر پر شدن دانه دارد (۶).

در شرایط تنفس همبستگی بین سطح برگ با کلروفیل a مثبت و معنی‌دار و در شرایط بدون تنفس مثبت ولی ضعیفتر بود(جدوال ۳ و ۴).

در شرایط تنفس همبستگی بین کلروفیل کل با شاخص فرناندز مثبت و در سطح احتمال ۵٪ معنی‌دار بود(جدوال ۳ و ۴). طبق شاخص فرناندز ارقام سبلان، سرداری و امید به عنوان a رقم‌آمی حساس به تنفس خشکی بودند و مجموع کلروفیل های a و b در آنها نسبت به سایر ارقام کمتر بود. ارقام پیشناز و مغان به عنوان ارقام مقاوم بودند که مجموع کلروفیل آنها بعد از رقم داراب بالاتر از بقیه ارقام بود. بنابراین در ارقام مقاوم مجموع کلروفیل های a و b افزایش یافت.

**جدول ۵. نتایج رگرسیون مرحله‌ای برای عملکرد دانه به عنوان متغیر تابع و سایر خصوصیات
به عنوان متغیر مستقل در شرایط تنفس رطوبتی**

ضرایب رگرسیون							
F	ضریب تبیین جزء	ضریب تبیین مدل	b3	b2	b1	عرض از مبدأ	متغیر اضافه شده به مدل
۱۳/۹۷**	۰/۶۳۵۸	۰/۶۳۵۸			-۳۰۰/۱۱**	۲۸۳۶/۲۲	سرعت از دست دادن آب
۸/۴۴*	۰/۸۳۴۹	۰/۱۹۹۱		۲۷۶۲/۷۳*	-۲۰۹۷/۸۹*	۱۵۲۵/۰۳	شاخص برداشت
۱۴/۹۹**	۰/۹۵۲۸	۰/۱۱۷۹	۱۹/۳۶**	۲۶۸۶/۳۲**	-۱۴۳۹/۹۲*	۲۰۶/۷۸	محتوای نسبی آب

* و **: به ترتیب معنی دار در سطوح احتمال ۵ و ۱ درصد

جدول ۶. نتایج رگرسیون مرحله‌ای برای عملکرد دانه به عنوان متغیر تابع و سایر خصوصیات به عنوان متغیر مستقل در شرایط معمول

ضرایب رگرسیون							
F	ضریب تبیین جزء	ضریب تبیین مدل	b3	b2	b1	عرض از مبدأ	متغیر اضافه شده به مدل
۱۱/۴**	۰/۵۸۷۶	۰/۵۸۷۶			۹۶۰/۲۲**	۳۷۹/۹۵	کلروفیل a
۱۰/۶۷**	۰/۸۳۶۶	۰/۲۴۹		۵۴/۱۸**	۲۵۳۴/۹۳*	-۹۰۹۵/۷۵	ارتفاع
۴/۳۲	۰/۹۰۵	۰/۰۶۸۴	۲۰/۹۲**	۵۳/۹۴n.s	۲۲۵۹/۹۱**	-۹۹۸۰/۷۲	محتوای نسبی آب

* و **: به ترتیب معنی دار در سطوح احتمال ۵ و ۱ درصد

جدول ۷. تجزیه ضرایب مسیر برای عملکرد دانه با اجزای وارد شده در مدل رگرسیون در شرایط تنفس رطوبتی

صفت	اثر غیر مستقیم از طریق			
	هم‌بستگی صفات با عملکرد	اثر مستقیم	شاخص برداشت	محتوای نسبی آب
شاخص برداشت	/۷۷	۰/۰۹	۰/۱۹	۱
محتوای نسبی آب	۰/۶۹	۰/۱۸	۱	۰/۱۲
سرعت از دست دادن آب	-۰/۸۰	۱	۰-/۱۷	-۰/۲۳

=۰/۲۲ باقی مانده

شرایط تنفس (جدول ۷) نشان داد که شاخص برداشت بیشترین اثر مستقیم مثبت (۰/۴۸۱) را بر عملکرد دانه داشته است. شاخص برداشت از طریق محتوای نسبی آب و سرعت از دست دادن آب اثر غیر مستقیم و مثبتی را بر عملکرد دانه در واحد سطح داشت. بعد از شاخص برداشت محتوای نسبی آب

تجزیه ضرایب مسیر
مطابق نتایج رگرسیون مرحله‌ای در شرایط تنفس شاخص برداشت، محتوای نسبی آب و سرعت از دست دادن آب بیش از ۹۵ درصد از تغییرات عملکرد دانه را تبیین نمودند. نتایج حاصل از تجزیه مسیر برای عملکرد دانه با این صفات در

جدول ۸. تجزیه ضرایب مسیر برای عملکرد دانه با اجزاء وارد شده در مدل رگرسیون در شرایط معمول

صفت	کلروفیل a	اثر مستقیم	کلروفیل a	ارتفاع	محتوای نسبی آب	همبستگی صفات باعملکرد	اثر غیر مستقیم از طریق
	a	۱/۸۴**	۱	-۰/۲۹	۰/۲۲	۰/۷۷	
ارتفاع		۱/۳۸**	-۱/۷۱	۱	-۰/۲۱	-۰/۵۳	
محتوای نسبی آب		۰/۳۵ ^{n.s}	۱/۱۶	-۰/۸۲	۱	۰/۶۹	=۰/۲۷ = باقی مانده

* و ** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطوح احتمال ۵ و ۱ درصد

بالا و از طریق محتوای نسبی آب اثر غیر مستقیم مثبتی بر عملکرد داشت. این امر نشان دهنده همبستگی مثبت و بالا بین کلروفیل a و نیز کاهش کلروفیل a با افزایش ارتفاع و در نتیجه کاهش عملکرد است.

به طور کلی نتایج این مطالعه نشان داد که با توجه به همبستگی بالا بین شاخص تحمل به خشکی با صفاتی از قبیل عملکرد دانه، شاخص برداشت، محتوای نسبی آب، سرعت از دست دادن آب از برگ و کلروفیل های a و b می توان از این شاخص به عنوان معیار مناسب انتخاب جهت گزینش ارقام متحمل استفاده کرد. همچنین با توجه به عملکرد بالا، محتوای نسبی آب بالا و نیز بالا بودن میزان تحمل به خشکی در ارقام پیشناه ۱ پیشنهاد می شود در آینده مطالعات بیشتری روی این ارقام صورت گیرد.

بالاترین اثر مستقیم مثبت (۰/۳۴۸) را بر عملکرد دانه اعمال کرد. محتوای نسبی آب از طریق شاخص برداشت و سرعت از دست دادن آب اثر غیر مستقیم مثبتی بر عملکرد دانه داشت. سرعت از دست دادن آب از برگ اثر مستقیم منفی (-۰/۳۹۲) بر عملکرد دانه داشت و از طریق شاخص برداشت و محتوای نسبی آب اثر غیر مستقیم منفی بر آن اعمال کرد. این امر نشان دهنده ارتباط منفی و بالا بین سرعت از دست دادن آب و عملکرد می باشد که بیان کننده این است که ارقام با سرعت تلفات رطوبتی پایین تر حایز عملکرد بالاتری هستند.

نتایج تجزیه ضرایب مسیر بر مبنای صفات باقی مانده در مدل رگرسیون مرحله‌ای برای عملکرد دانه در شرایط معمول (جدول ۸) نشان داد که کلروفیل a بیشترین اثر مستقیم را بر عملکرد داشت. کلروفیل a از طریق ارتفاع اثر غیر مستقیم منفی

منابع مورد استفاده

۱. رضائی، ع. ۱۳۷۵. رابطه بین کیفیت آرد و زیر واحدهای گلوتنین با وزن ملکولی بالا در گندم. مجله علوم کشاورزی ایران ۱ : ۱۱-۲۱.
۲. صبا، ج. ۱۳۷۹. وراثت شاخصهای مقاومت به تنفس خشکی و صفات مرتبط با آن در گندم. پایان نامه دکترای اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز.
۳. فرهی آشتیانی، ص. و ص. پرویزیان. ۱۳۶۷. آزمایش هایی در فیزیولوژی گیاهی. مرکز نشر دانشگاهی، تهران.
4. Ashraf, M. Y., A. R. Azmi, A. H. Khan and S. A. Ala. 1994. Effect of water on total phenols, peroxidase activity and chlorophyll content in wheat. Acta Physiologiae Plantarum 16:185-191.
5. Bates, L. S., R. P. Waldren and L. D. Teare. 1973. Rapid determination of free proline for water-stress studies. Plant Soil 39: 205-207.

6. Blum, A., J. Golan, B. Mayer, L. Sinmena and J. Burra. 1989. The drought response of landraces of wheat from the northern Negev Desert in Israel. *Euphytica* 43:87-96.
7. Castrillo, M. and A. M. Calcargo. 1989. Effect of water stress and rewetting on ribulose 1,5-bisphosphate carboxylase activity, chlorophyll and protein contents in two cultivars of tomato. *J. Horti. Sci.* 64: 717-724.
8. Clarke, J. M. and T. N. MacCaig. 1982. Excised leaf water retention capability as an indicator of drought resistance of *Triticum* genotypes. *J. Can . Plant Sci.* 62: 570-578.
9. Dewey, D. R. and K. H. Lu. 1959. A correlation and path coefficient analysis of components of creasted wheat grass seed production. *Agron. J.* 51: 515-518.
10. Estill, K., R. H. Delany, W. K. Smith and R. L. Ditterline. 1991. Water relation and productivity of alfalfa leaf chlorophyll variants. *Crop Sci.* 31:1229-1233.
11. Fernandez G.C.J. 1992. Effective selection criteria for assessing plant stress tolerance. PP. 257-270. In: Kuo, C.G.(Ed.), *Adaptation of Food Crops to Temperature and Water Stress*, Proc. Intl. Symp. Taiwan for Water Stress, Asian Veget. Res. Develop. Center.
12. Flood, R. G., P. G. Martin and W. K. Gardner. 1995. Drymatter accumulation and partitioning and its relationships to grain yield in wheat. *Aust. J. Exp. Agric. Res.* 35: 495-502.
13. Ikram, V. and L. Tanach. 1991. Diallel analysis of grain yield and other agronomic traits in durum wheat. *Rachis* 10: 8- 13.
14. Kameli, A. and D.M. Losel. 1993. Carbohydrates and water status in wheat plants under water stress. *New Phytol.* 125: 609- 614.
15. Kulshreshtha, S., D. P. Mishra and R. K. Gupta. 1987. Changes in content of chlorophyll, proteins and lipids in whole chloroplast and chloroplast membrane fractions at different leaf water potentials in drought resistant and sensitive genotypes of wheat. *Photosynthetica* 21: 65- 70.
16. Maccaig, T. N. and A. Romagosa. 1991. Water stress measurements of excised wheat leaves: Position and age effects. *Crop Sci.* 31:1583- 1586.
17. Manette, A. S., C. J. Richard, B. Carre and B. Morhinweg.1988. Water relations in winter wheat as drought indicators. *Crop Sci.* 28: 256- 531.
18. Mationn, M. A., J. H. Brown and H. Ferguson. 1989. Leaf water potential, relative water content and diffusive resistance as screening techniques for drought resistance in barley. *Agron. J.* 81: 100- 105.
19. Muchow, R. C., T. R. Sinclair, J. M. Bennet and L. C. Hammond .1986. Response of leaf growth, leaf nitrogen and stomatal conductance to water deficits during vegetative growth of field-grown soybean. *Crop Sci.* 26: 1190- 1195.
20. Papakosta, D. K. and A. A. Gagianas. 1991. Nitrogen and dry matter accumulation, remobilization, and losses for Mediterranean wheat during grain filling. *Agron. J.* 83: 864-870.
21. Quisenberry , K. S. and L. P. Reitz. 1987. *Wheat and Wheat Improvement* .Am. Soc. Agron. Inc. Madison, WI., USA.
22. Rascio, A., M. C. Cedola, M. Toponi, Z. Flagella and G. Wittmer. 1990. Leaf morphology and water status changes in *Triticum durum* under water stress. *Plant Physiol.* 78: 462- 465.
23. Sánchez-Blanco, M. J., P. Rodriguez, E. Olmos, M. A. Morales and A. Torrecillas. 2004. Differences in the effects of simulated sea aerosol on water relations, mineral content and ultrastructural in *Cistus albidus* and *Cistus monspeliensis* plants. *J. Environ. Quality* 33: 1369-1375.
24. Wilson, R. F., J. J. Burke and J. E. Quisenberry. 1987. Plant morphological and biochemical responses to field water deficits. II. Responses of leaf glycerolipid composition in cotton. *Plant Physiol.* 84: 251–254.
25. Zaharieva, M., E. Gaulin, M. Havaux, E. Acevedo and P. Monneveux. 2001. Drought and heat responses in the wild wheat relative *Aegilops geniculata* Roth. *Crop Sci.* 41: 1321-1329.